

[Munch-Petersen.]

altsaa her ligesom paa saa mange andre Omraader har forladt det Princip, man oprindeligt havde, og forvalter sit Administrationsomraade paa fuldkommen reaktionær Vis.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag, Fredag den 10. Maj, Kl. 10 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1934 til 31. Marts 1935.

Mødet hævet Kl. 1⁴⁰.

156. Møde.

Fredag den 10. Maj Kl. 10.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1934 til 31. Marts 1935.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Stærning): Naar man har hørt Ordførernes Taler i Gaar og maaske endog læst det af dem, der foreligger trykt, faar man jo ikke noget stærkt Indtryk af Ønske om at yde nogen positiv Indsats. Der var Ord nok, men Anvisninger paa noget som helst er der i Virkeligheden ikke givet, og derfor vil der heller ikke være Trang til noget Skridt tilbage hos Befolkningen, saaledes som Ordførerne mente at kunne vente det; hvis det stærkt attraaede Valg snart maatte komme. For Befolkningen vil der ikke, naar den lytter til de Taler, der er holdt i Gaar, være nogen Grund til at gøre Skridtet tilbage til den Tilstand, som jo er tilstrækkelig godt kendt.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde bebrejdende: Denne Regering er jo en Samling trætte Mænd. Ja, man fristes unægtelig til at sige, at man maatte jo være Vidundere, hvis man ikke blev træt af at høre de Taler, som bliver holdt fra Oppositionens Side, men bortset fra denne Træthed tror jeg ikke, der er noget særligt i Vejen. Vi har i hvert Fald i vort Ministerium holdt den Aldersgrænse, som man ikke altid har holdt fra anden Side. Der er vist andre end Ministeriets Medlemmer, som giver mere Indtryk af Træthed og ogsaa har Grund til det.

Den Forhandling, som blev ført i Gaar, var i øvrigt ejendommeligt ved, at man ved Afslutningen af Rigsdagen og den almindelige Forhandling om Tillægsbevillingsloven ligesom søgte paa ny at tilvejebringe en første Behandling af Finansloven ved en aabenbart planlagt Masseudfoldelse, men en Masseudfoldelse, der ligeledes var uden Program; derimod var Maalet tydeligt nok; det gjaldt at mistænkeliggøre Regeringen og dens Arbejde, men jeg har ikke Indtryk af, at de Taler, der i øvrigt blev holdt i Gaar, kunde gøre noget synderligt Indtryk.

Det ærede Medlem Hr. Krag, der talte paa Venstres Vegne, øjnede ikke blot 11 trætte Mænd, men han ophidsede sig ogsaa til at se et Flertal i Befolkningen, der var træt af Regeringen. Og Grundlaget for denne Bedømmelse var Amtsraadsvalgene. Ifølge det ærede Medlems Udtalelse gav disse Amtsraadsvalg nogle ganske selvfølgelige Mandatgevinsten for Regeringspartiet, for Socialdemokratiet, og ellers viste disse Valg, sagde det ærede Medlem — det staar Spalte 5890 —, „at Regeringens Støttepiller hælder mod det endelige Fald“. Det ærede Medlem har aabenbart ikke studeret disse Valg rigtigt, for hvis han havde det, vilde han ikke sige noget saa langt fra Mening og Virkelighed som disse Ord. Der foreligger nemlig Kendsgerninger med Hensyn til disse Valg. Det er ikke noget, man saadan gætter sig til. Valgene viste i Forhold til de sidste kommunale Valg — og de maa jo være Grundlaget for Bedømmelsen af den Vælgerhær, der nu igen gjorde en Indsats — en Fremgang for Socialdemokratiet i alle Amtskredsene undtagen i Københavns Amt, hvor der som bekendt opsamles en særlig Konservatisme paa andre Kommuners Bekostning; her var der praktisk talt status quo, men i øvrigt bortset fra dette Amt var vor Stilling ingenlunde ugunstig, hvad det ærede Medlem altsaa slet ikke har bemærket, naar han kan mene, at det tyder paa, at Støttepillerne er ved at vælte. Jeg skal nævne disse Par Tal, for at det ærede Medlem ikke